

ทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น: แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน กับการเข้าสู่อุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน

Directions in Textile and Fashion Design Education Management: Educational Management Concepts Influencing the Labor Market and the Transition to Industry for Sustainability

กิตติศักดิ์ อริยะเครือ¹, ไกรฤกษ์ วิเสสพันธุ์¹, จรัสพิมพ์ วังเย็น¹, วิภาดา อำพนพรณ¹, จารุวรรณ ดิศววัฒน์^{1*}, กวิน มุสิก²

¹คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

²บริษัท แกรนด์ เอคซ์เพิร์ท จำกัด ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน: จารุวรรณ ดิศววัฒน์ e-mail: jaruwan.d@mutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในประเทศไทยโดยสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียสำคัญ 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาและบัณฑิต สถานประกอบการและโรงงานด้านสิ่งทอ และอาจารย์ผู้สอน เพื่อประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืน การศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย นักศึกษาและบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนด้านสิ่งทอและแฟชั่น จำนวน 100 คน สถานประกอบการและเจ้าของธุรกิจด้านสิ่งทอและแฟชั่น จำนวน 10 แห่งและอาจารย์ผู้สอนในสถาบัน การศึกษาจำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความถี่

ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ในระดับมาก โดยภาพรวม ได้แก่ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 3.79$) ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.67$) ด้าน ทักษะเชาว์ปัญญา ($\bar{X} = 3.87$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.70$) และ ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 3.92$) อย่างไรก็ตาม ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) แสดงให้เห็นถึงความจำเป็น ในการพัฒนาทักษะด้านนี้ให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสียชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเน้นการพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ การพัฒนาวิสัยและจรรยาบรรณ ในการทำงาน การเสริมสร้างพื้นฐานด้านการออกแบบแฟชั่น และการเพิ่มทักษะด้าน Styling การวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นควรมุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างทักษะทางทฤษฎีและการปฏิบัติพร้อมทั้งการพัฒนาทักษะเทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างความยั่งยืนในอุตสาหกรรม

คำสำคัญ: การจัดการศึกษาด้านสิ่งทอ, การออกแบบแฟชั่น, คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์, ตลาดแรงงาน, ความยั่งยืน

Abstract

This research aims to study the directions in textile and fashion design education management in Thailand by surveying opinions from three key stakeholder groups: students and graduates, textile industry establishments and fashion business owners, and faculty members. The study evaluates desirable graduate attributes and curriculum development approaches to align with labor market demands and sustainable industry development. The study employed a survey research methodology, collecting data through questionnaires from three sample groups: 100 students and graduates from textile and fashion educational institutions, 10 textile industry establishments and fashion business owners, and 10 faculty members. Data were analyzed using descriptive statistics including mean, standard deviation, and frequency.

The research findings revealed that all three stakeholder groups rated desirable graduate attributes at a high level overall, including: ethics and morality ($\bar{X} = 3.79$), knowledge ($\bar{X} = 3.67$), intellectual skills ($\bar{X} = 3.87$), interpersonal relationships and responsibility ($\bar{X} = 3.70$), and psychomotor skills ($\bar{X} = 3.92$). However, numerical analytical skills, communication, and information technology skills received moderate ratings ($\bar{X} = 2.82$), indicating a need for further development in these areas.

Recommendations from stakeholders highlighted the necessity for curriculum improvement, emphasizing the development of computer skills and design-related software proficiency, enhancement of work discipline and ethics, strengthening of fashion design fundamentals, and expansion of styling skills. This research demonstrates that textile and fashion design education management should focus on integrating theoretical and practical skills while developing digital technology competencies and promoting sustainability in the industry.

Keywords: Textile Education, Fashion Design, Desired Graduate Attributes, Labor Market, Sustainability

1. บทนำ

อุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทยมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะในฐานะอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ตั้งแต่การผลิตเส้นใย การแปรรูปสิ่งทอ การออกแบบ การผลิตเครื่องนุ่งห่ม ไปจนถึงการตลาด และการจัดการสินค้าแฟชั่น อย่างไรก็ตาม บริบทของอุตสาหกรรมสิ่งทอในปัจจุบันได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การแข่งขันในระดับโลก ความต้องการแรงงานที่มีทักษะเฉพาะทาง และแรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน ส่งผลให้การจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจำเป็นต้องมีการปรับทิศทางให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน [1-4]

การจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในประเทศไทยมีความหลากหลายทั้งในระดับอุดมศึกษา (ตารางที่ 1) [5] และระดับอาชีวศึกษา (ตารางที่ 2) [6] โดยมีสถาบันการศึกษาจำนวนมากที่เปิดสอนในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น วิศวกรรมสิ่งทอ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ เคมีสิ่งทอ ออกแบบสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น เทคโนโลยีเสื้อผ้า และธุรกิจแฟชั่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นที่มีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้ ในระดับอาชีวศึกษายังมีสถานศึกษาที่เปิดสอนด้านแฟชั่น สิ่งทอ และเทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่มกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ทำหน้าที่เป็นฐานสำคัญในการผลิตแรงงานฝีมือและแรงงานเทคนิคให้กับภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น และธุรกิจแฟชั่น [5]

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย/สถาบัน/คณะ	ปริญญา/หลักสูตร
1.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีเสื้อผ้าและการจัดการธุรกิจแฟชั่น) เทคโนโลยีบัณฑิต (นวัตกรรมและเทคโนโลยีสิ่งทอ) เทคโนโลยีบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ-วิชาเอกออกแบบแฟชั่น) เทคโนโลยีบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ-วิชาเอกออกแบบผลิตภัณฑ์) <u>ปริญญาโท</u> <ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และแฟชั่น)
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> คหกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและการจัดการสินค้า) <u>ปริญญาโท</u> <ul style="list-style-type: none"> คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย)

ตารางที่ 1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น และธุรกิจแฟชั่น [5] (ต่อ)

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย/สถาบัน/คณะ	ปริญญา/หลักสูตร
2.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งทอ	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมนวัตกรรมสิ่งทอ -กลุ่มวิชาวิศวกรรมเทคโนโลยีพอลิเมอร์และเส้นใย -กลุ่มวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ -กลุ่มวิชาวิศวกรรมนวัตกรรมสิ่งทอ -กลุ่มวิชาวิศวกรรมการจัดการผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> คหกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและนวัตกรรมเครื่องแต่งกาย) <u>ปริญญาโท</u> คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย)
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ศิลปะบัณฑิต (ศิลปะการออกแบบแฟชั่น)
3.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เทคโนโลยีสิ่งทอ) เทคโนโลยีบัณฑิต (ออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น) บริหารธุรกิจบัณฑิต (ผู้ประกอบการธุรกิจแฟชั่น)
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> คหกรรมศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น) เทคโนโลยีบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่น)
4.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล อีสาน วิทยาเขตสุรินทร์ คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีสิ่งทอและการออกแบบแฟชั่น)
5.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องประดับ)

	คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	
--	---------------------------------	--

ตารางที่ 1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น และธุรกิจแฟชั่น [5] (ต่อ)

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย/สถาบัน/คณะ	ปริญญา/หลักสูตร
6.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปะบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)
7.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์	<u>ปริญญาโท</u> ● วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ประยุกต์และเทคโนโลยีสิ่งทอ)
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาอนุมิติศิลป์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (แฟชั่นและสิ่งทอ) <u>ปริญญาโท</u> ● ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอนุมิติศิลป์ (แขนงวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ)
8.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ	<u>ปริญญาตรี</u> ● วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ) <u>ปริญญาโท</u> ● วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการสินค้าสิ่งทอ)
	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● วิทยาศาสตรบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์ แขนงสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม)
9.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีวัสดุและสิ่งทอ	<u>ปริญญาตรี</u> ● วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ)
	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ภาควิชาการออกแบบพัตราภรณ์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศิลปะการออกแบบพัตราภรณ์)
10.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	<u>ปริญญาตรี</u> ● วิทยาศาสตรบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่นและธุรกิจสิ่งทอ)

11.	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาลัยอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปศาสตรบัณฑิต (แฟชั่น สิ่งทอ และเครื่องตกแต่ง) <u>ปริญญาโท</u> ● ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (นวัตกรรมออกแบบแฟชั่น)
-----	--	--

ตารางที่ 1 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น และธุรกิจแฟชั่น [5] (ต่อ)

ลำดับที่	มหาวิทยาลัย/สถาบัน/คณะ	ปริญญา/หลักสูตร
12.	มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะมัณฑนศิลป์ ภาควิชาออกแบบเครื่องแต่งกาย	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปบัณฑิต (การออกแบบเครื่องแต่งกาย)
13.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ออกแบบบัณฑิต (การออกแบบ) กลุ่มวิชาออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น
14.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่น)
15.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่นและสินค้าไลฟ์สไตล์)
16.	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปศาสตรบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่น)
17.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปบัณฑิต (การออกแบบแฟชั่น)
18.	มหาวิทยาลัยรังสิต วิทยาลัยการออกแบบ	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปบัณฑิต ((แฟชั่นดีไซน์)
19.	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ วิชาเอกการออกแบบและธุรกิจแฟชั่น)
20.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● วิทยาศาสตร์บัณฑิต (คหกรรมศาสตร์ แขนงวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)
21.	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	<u>ปริญญาตรี</u> ● ศิลปะบัณฑิต (สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ)

22.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	<u>ปริญญาตรี</u> <ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีบัณฑิต (นวัตกรรมผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ วิชาเอกนวัตกรรมแฟชั่นสิ่งทอ)
-----	---	--

ตารางที่ 2 รายชื่อสถาบันอาชีวศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ และแฟชั่น [6]

ลำดับที่	ชื่อสถาบันอาชีวศึกษา/ จังหวัด	หลักสูตร							
		ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
		แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ	แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ
1.	วิทยาลัยเทคโนโลยีธุรกิจแฟชั่นนานาชาติ (เอกชน) กรุงเทพฯ	✓	-	-	-	-	-	-	-
2.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ	✓	-	-	-	-	-	-	-
3.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	✓	-	-	-	-	-	-	-
4.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี	✓	-	-	-	-	-	-	-
5.	วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
6.	วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น	-	-	✓	-	-	-	✓	-
7.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น	✓	-	-	-	✓	-	-	-
8.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา	✓	-	-	-	✓	-	-	-
9.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
10.	วิทยาลัยการอาชีพเนินขาม (ชื่อเดิม วิทยาลัยการอาชีพหันคา)	✓	-	-	-	-	-	-	-
11.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเมืองชัยภูมิ (เดิมชื่อ: วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ)	✓	-	-	-	-	-	-	-
12.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร	✓	-	-	-	-	-	-	-
13.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย	✓	-	-	-	✓	-	-	-
14.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่	✓	-	-	-	✓	-	-	-
15.	วิทยาลัยเทคนิคแม่สอด (ชื่อเดิม วิทยาลัยการอาชีพแม่สอด)	-	✓	-	-	-	✓	-	-
16.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม	✓	-	-	-	✓	-	-	-
17.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา	✓	-	-	-	✓	-	-	-

18.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	✓	-	-	-	✓	-	-	-
19.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์	✓	-	-	-	✓	-	-	-
20.	วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	✓	-	-	-	✓	-	-	-
21.	วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-

ตารางที่ 2 รายชื่อสถาบันอาชีวศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ และแฟชั่น [6]
(ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อสถาบันอาชีวศึกษา/ จังหวัด	หลักสูตร							
		ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
		แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ	แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ
22.	วิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
23.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
24.	วิทยาลัยอาชีวศึกษานาวาวิทย์ พณิชยการ (เอกชน) จังหวัดปัตตานี	✓	-	-	-	-	-	-	-
25.	วิทยาลัยการอาชีพปัตตานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
26.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสายบุรี (เอกชน) จังหวัดปัตตานี	✓	-	-	-	-	-	-	-
27.	วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง	✓	-	-	-	✓	-	-	-
28.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก	✓	-	-	-	✓	-	-	-
29.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
30.	วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์	✓	-	-	-	✓	-	-	-
31.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่	✓	-	-	-	✓	-	-	-
32.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	✓	-	-	-	✓	-	-	-
33.	วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม	✓	-	-	-	✓	-	-	-
34.	วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา	✓	-	-	-	✓	-	-	-
35.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด	✓	-	-	-	✓	-	-	-
36.	วิทยาลัยเทคนิคโพธาราม จังหวัดราชบุรี	-	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓
37.	วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
38.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง	✓	-	-	-	✓	-	-	-
39.	วิทยาลัยการอาชีพป่าซาง	✓	-	-	-	✓	-	-	-

	จังหวัดลำพูน								
40.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย	✓	-	-	-	✓	-	-	-
41.	วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	✓	-	-	-	-	-	-	-
42.	วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ	✓	-	-	-	-	-	-	-
43.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย	✓	-	-	-	✓	-	-	-

ตารางที่ 2 รายชื่อสถาบันอาชีวศึกษาในประเทศไทย ที่ดำเนินการสอนด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ และแฟชั่น [6] (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อสถาบันอาชีวศึกษา/ จังหวัด	หลักสูตร							
		ระดับ ปวช.				ระดับ ปวส.			
		แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ	แฟชั่นและสิ่งทอ	เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม	เทคโนโลยีสิ่งทอ	เคมีสิ่งทอ
44.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
45.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
46.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์	✓	-	-	-	✓	-	-	-
47.	วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง	✓	-	-	-	-	-	-	-
48.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-
49.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์	✓	-	-	-	✓	-	-	-
50.	วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี	✓	-	-	-	✓	-	-	-

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีสถาบันการศึกษาจำนวนมากที่ผลิตบัณฑิตและผู้สำเร็จการศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่ความท้าทายสำคัญของการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในปัจจุบัน คือความไม่สอดคล้องระหว่างสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษากับความต้องการที่แท้จริงของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ การออกแบบเชิงนวัตกรรม การจัดการห่วงโซ่อุปทาน การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และความรู้ด้านความยั่งยืน ซึ่งเป็นประเด็นที่อุตสาหกรรมสิ่งทอโลกให้ความสำคัญมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง แนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความเชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน (Labour Market-Oriented Education) [7-8] จึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น โดยเน้นการบูรณาการองค์ความรู้เชิงวิชาการเข้ากับทักษะวิชาชีพ การเรียนรู้จากสถานการณ์จริงในภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นต่อการทำงานในระบบอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ขณะเดียวกัน แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Textile Industry) [9-10] ยังส่งผลให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องบูรณาการประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เช่น การออกแบบเพื่อความยั่งยืน การใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลด

ของเสียในกระบวนการผลิต และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เข้าไว้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

ดังนั้น บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในบริบทของประเทศไทย โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดการจัดการศึกษาที่ตอบสนองตลาดแรงงานกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นเพื่อความยั่งยืน อันจะเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพกำลังคน สร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาคสิ่งทอไทยในระยะยาว

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น : แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน (Target Market) กับการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เพื่อความยั่งยืน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น 2) เพื่อศึกษาแนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน (Target Market) กับการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เพื่อความยั่งยืน และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยดังนี้

2.1 ประชากร

ประชากรที่ศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มอาจารย์ผู้สอน/ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายหรือบัณฑิต สถาบันสอนด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เจ้าของธุรกิจแฟชั่นชั้นนำ และเจ้าของสถานประกอบการ/โรงงานด้านสิ่งทอ จำนวน 60 คน ดังนี้ [11]

1. กลุ่มอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 10 ท่าน
2. กลุ่มบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 10 ท่าน
3. กลุ่มสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น จำนวน 40 ท่าน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยปรับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาด้านการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น : แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน (Target Market) กับการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เพื่อความยั่งยืน โดยโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน 3 ตอน [11] ดังนี้

ส่วนที่ 1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ตอนที่ 2 สํารวจความคิดเห็น การศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น : แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน (Target Market) กับการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เพื่อความยั่งยืนได้แก่

1. คำถามเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรมจำนวน 9 ข้อ
2. คำถามเกี่ยวกับด้านความรู้จำนวน 10 ข้อ
3. คำถามเกี่ยวกับด้านทักษะเชาว์ปัญญาจำนวน 5 ข้อ
4. คำถามเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบจำนวน 7 ข้อ
5. คำถามเกี่ยวกับด้านวิเคราะห์และการสื่อสารจำนวน 6 ข้อ
6. คำถามเกี่ยวกับด้านทักษะจิตพิสัยจำนวน 3 ข้อ

ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินผล 5 ระดับดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

โดยข้อคำถามที่ใช้แบบมาตราส่วน 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 คะแนนถึง 5 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดที่จะเป็นไปได้คือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 5 คะแนน นำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งมีคะแนนในแต่ละระดับชั้น แบ่งออกได้เป็นช่วงๆในแต่ละระดับอัตราภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายมีดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.01-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.01-4.00	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.01-3.00	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.01-2.00	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย 0.00-1.00	หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามแบบคำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบโดยอิสระคือ ตอนที่ 3 ข้อเสนอนแนะ เพื่อการพัฒนาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

2.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ [11]

1) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น โดยศึกษารายละเอียดข้อมูลจากตำรา ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้านการออกแบบ แฟชั่น

2) กำหนดขอบเขตและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามโดยพิจารณาจากขอบข่ายการบริหารงาน วิชาการด้านหลักสูตรตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญทางการสร้างเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของ ข้อความและแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลกลุ่มประชากรและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจาก แบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft Excel

2.4 ขั้นตอนการดำเนินการ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองโดยใช้ทั้งการเดินทางไปสัมภาษณ์และกรณีผู้ให้สัมภาษณ์ ไม่สะดวกให้ พบก็ใช้วิธีสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ได้แก่ กลุ่มอาจารย์ผู้สอน/ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายในสถาบันสอนด้านสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น เจ้าของธุรกิจแฟชั่นชั้นนำ และเจ้าของสถานประกอบการ/โรงงานด้านสิ่งทอ จำนวน 20 คน [11]

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ คือการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน [11]

3. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แบ่ง ได้เป็น 3 ส่วน [11] ดังนี้

3.1 ผลการประเมินความคิดเห็นของบัณฑิต

ผลการประเมินความคิดเห็นของบัณฑิตโดยใช้แบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของ บัณฑิต ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 3 ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัด การศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 4 ถึงตารางที่ 8 และ ตอนที่ 3 เป็น ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 9

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหรือบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีนักศึกษาหรือบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีสถานภาพโสด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อมาจากระดับมัธยมศึกษา

จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และ นักศึกษาหรือบัณฑิตทั้งหมด จำนวน 10 คน มีเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาต่อระหว่าง 2.51-2.99 คิดเป็นร้อยละ 100 จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหรือบัณฑิตส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มากกว่า 3.00 มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.51-2.99 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษา 3 อันดับแรกคือ อันดับที่ 1 สนใจอยากประกอบอาชีพในหลักสูตรนี้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อันดับที่ 2 คือ จบแล้วมีงานทำหรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และ อันดับที่ 3 คือ เรียนตามคำแนะนำของคนอื่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตารางที่ 3 ความถี่และร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามช่วงเวลาสำเร็จการศึกษา เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา ก่อนเข้า และเกรดเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา

รายการ	ความถี่ (คน)	N = 10
		ร้อยละ
1. ช่วงเวลาที่สำเร็จการศึกษา		
ศึกษาชั้นปีที่ 4	-	-
น้อยกว่า 1-5 ปี	10	100.00
2. เพศ		
ชาย	3	30.00
หญิง	7	70.00
3. สถานภาพ		
โสด	8	80.00
แต่งงานแล้ว	2	20.00
4. ระดับการศึกษาก่อนเข้า		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	7	70.00
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3	30.00
5. เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือก่อนเข้าศึกษา		
มากกว่า 3.00	-	-
2.51 – 2.99	10	100.0
น้อยกว่า 2.50	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาหรือบัณฑิตส่วนใหญ่มีผลความคาดหวังของบัณฑิตเมื่อจบการศึกษาจากหลักสูตรนี้ คือ เรียนจบแล้วมีงานทำหรือประกอบอาชีพในทันทีที่เรียนจบ อยากมีอัตราเงินเดือนที่สูง และอยากเป็นนักออกแบบ โดยมีจำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

ซึ่งปัจจุบันบัณฑิตทั้งหมดสามารถประกอบอาชีพได้ตรงกับสาขาที่จบไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และมีอัตราเงินเดือนโดยส่วนใหญ่ตามเกณฑ์ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และมีอัตราเงินเดือนที่สูงกว่าเกณฑ์จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ทั้งนี้ไม่มีบัณฑิตที่เรียนจบออกไปประกอบอาชีพแล้วมีเงินเดือนต่ำกว่าเกณฑ์เลย

ตารางที่ 4 ความถี่และร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และเหตุผลในการเลือกเข้าศึกษา

N = 10		
รายการ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. เกรดเฉลี่ยเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี		
มากกว่า 3.00	5	50.00
2.51 – 2.99	5	50.00
น้อยกว่า 2.50	-	-
2. เหตุผลในการเลือกเข้าศึกษา		
สนใจ อยากประกอบอาชีพในหลักสูตรนี้	4	40.00
เรียนตามคำแนะนำของคนอื่น	2	20.00
ชื่อเสียงสถาบัน	1	10.00
จบแล้วมีงานทำหรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้	3	30.00
ชอบงานด้านศิลปะ		

ตารางที่ 5 ความถี่และร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามความคาดหวังเมื่อจบการศึกษา การประกอบอาชีพ และเงินเดือนที่ได้รับ

N = 10		
รายการ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1. ผลความคาดหวังของบัณฑิตเมื่อจบการศึกษาจากหลักสูตรนี้ คือ		
ได้เงินเดือนสูง	2	20.00
ได้งานทำมีเงินเดือนสูง	2	20.00
ได้งานทำ	2	20.00
มีทำงานตรงสายอาชีพ	2	20.00
อยากเป็นนักออกแบบ	2	20.00
2. ปัจจุบันประกอบอาชีพตรงกับสาขาที่จบหรือไม่		
ตรงสาขา	10	100.00
ไม่ตรงสาขา	-	-

3. เงินเดือน		
ต่ำกว่าเกณฑ์	-	-
ตามเกณฑ์	6	60.00
สูงกว่าเกณฑ์	4	40.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหรือบัณฑิตมีความคิดเห็นในด้านคุณธรรมและจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าสูงสุดมีจำนวนเท่ากับ 3 ข้อคือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ และมีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$) ใน ตรงต่อเวลา, ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย และมีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ $\bar{X} = 3.20$, $\bar{X} = 4.00$ และ $\bar{X} = 3.80$ ตามลำดับ

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหรือบัณฑิตมีความคิดเห็นในด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีจำนวนเท่ากับ 5 ข้อได้แก่ สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ, สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน, นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้, นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน และมีทักษะด้านปฏิบัติการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) มีทั้งหมด 3 ข้อได้แก่ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้, ทำงานได้สำเร็จ ทันเวลา, เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาและบัณฑิตในด้านคุณธรรมและจริยธรรม

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
N = 10			
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น	4.30	0.48	มากที่สุด
มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.30	0.48	มากที่สุด
มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.30	0.48	มากที่สุด
สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม	4.10	0.32	มากที่สุด
ท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม			
พิจารณาสิ่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.20	0.42	มากที่สุด
ตรงต่อเวลา	3.20	0.42	มาก
มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	4.00	0.47	มาก

ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	3.80	0.63	มาก
รู้จักประหยัด ทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.10	0.57	มากที่สุด
รวม	4.03	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาและบัณฑิตในด้านความรู้ และทักษะเชาว์ปัญญา

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความรู้			
สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ	3.80	0.42	มาก
สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	3.70	0.48	มาก
สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	3.80	0.42	มาก
นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	3.80	0.42	มาก
นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.80	0.42	มาก
ทำงานได้สำเร็จ ทันเวลา	3.70	0.48	มาก
มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	3.50	0.53	มาก
มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	3.60	0.52	มาก
มีทักษะด้านปฏิบัติการ	3.80	0.42	มาก
เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	3.70	0.48	มาก
รวม	3.72	0.45	มาก
2. ด้านทักษะเชาว์ปัญญา			
มีทักษะการคิด	3.60	0.52	มาก
สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	3.70	0.48	มาก
สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้ความคิดเพื่อการแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์	3.70	0.82	มาก
ตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว แก้ปัญหาเฉพาะหน้า	3.70	0.48	มาก
มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	3.70	0.48	มาก
รวม	3.68	0.55	มาก

ในด้านทักษะเชาว์ปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีจำนวนเท่ากับ 4 ข้อได้แก่ ข้อสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ ข้อสามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้ความคิดเพื่อการแก้ไขปัญหอย่างสร้างสรรค์ ข้อตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว แก้ปัญหา

เฉพาะหน้า และข้อมีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.70) รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.60) คือมีทักษะการคิด

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของนักศึกษาและบัณฑิต ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะพิสัย

N = 10			
พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.50	0.53	มากที่สุด
สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.60	0.52	มากที่สุด
สามารถทำงานเป็นทีม	4.40	0.52	มากที่สุด
ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.40	0.52	มากที่สุด
มีความสามารถในภาวะผู้นำ	3.50	0.97	มาก
รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน	4.10	0.57	มากที่สุด
มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.80	0.79	มาก
รวม	4.19	0.73	มากที่สุด
2. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	3.60	0.52	มาก
เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	2.70	0.82	ปานกลาง
สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	2.30	0.82	ปานกลาง
สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษา	2.10	0.74	ปานกลาง
ปัญหาและการนำเสนอรายงาน			
ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	3.20	0.79	มาก
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	3.20	0.63	มาก
รวม	2.85	0.88	ปานกลาง
3. ด้านทักษะพิสัย			
สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	3.80	0.42	มาก
สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	3.80	0.42	มาก
สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้	3.80	0.42	มาก
รวม	3.80	0.41	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาหรือบัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.19) ตามลำดับเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.60) สำหรับมีความสามารถในภาวะผู้นำและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน พบว่านักศึกษาหรือบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ \bar{X} = 3.50 และ \bar{X} = 3.80 ตามลำดับ

ส่วนในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.60) รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.22) คือใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้

สำหรับด้านทักษะพิสัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.80) และทั้งหมด 3 ข้อได้แก่ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ และข้อสามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (\bar{X} = 3.80)

ตารางที่ 9 ความถี่ของข้อเสนอแนะของนักศึกษาและบัณฑิต

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ควรใช้ภาษาอังกฤษและศัพท์เฉพาะให้ได้มากกว่านี้	1
ควรเสริมความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และประวัติเครื่องแต่งกายให้มากกว่านี้	1
ควรร่วมช่วยสร้างงานกับกลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชนและผ้าทอพื้นเมืองเพื่อเป็นการฝึกฝนตนเองไปในตัว	1
ควรเพิ่มทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์	2
ควรพัฒนาด้านบุคลิกภาพและเพิ่มภาวะผู้นำ	1
ควรให้มีการเพิ่มการเรียนการออกแบบ, สร้างแบบ, การวางแบบและการตัดเย็บมากกว่านี้	1
อยากให้เน้นการเรียนการสอนเกี่ยวกับการออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์ให้มากกว่านี้	1
อยากให้เน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถปรับมาใช้ในการทำงาน	1

ความถี่และข้อเสนอแนะ การศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ปรากฏดังตารางที่ 9 โดยพบว่าข้อเสนอแนะในเรื่องเกี่ยวกับ ทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์ มีความถี่เท่ากับ 2 ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ มีความถี่เท่ากับ 1

3.2 ผลการประเมินความคิดเห็นของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น

ผลการประเมินความคิดเห็นของของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่นโดยใช้แบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 10 ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 11 ถึงตารางที่ 16 และ ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 17

ตารางที่ 10 ความถี่และร้อยละของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่นจำแนกตามสภาพการทำงานและประสบการณ์การทำงาน

		N = 40	
รายการ		ความถี่ (คน)	ร้อยละ
1.	สถานภาพการทำงาน (ตำแหน่งหน้าที่)		
	designer	10	25.00
	Graphic Designer	4	10.00
	merchandize manager	2	5.00
	QC	2	5.00
	ผู้จัดการฝ่ายผลิต	10	25.00
	หัวหน้า designer	4	10.00
	หัวหน้า pattern	2	5.00
	หัวหน้าช่าง	2	5.00
	หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและออกแบบ	4	10.00
2.	ประสบการณ์การทำงาน		
	1-5 ปี	2	5.00
	6-10 ปี	16	40.00
	11-15 ปี	12	30.00
	16-20 ปี	10	25.00
	21 ปีขึ้นไป	-	-

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพการทำงาน (ตำแหน่งหน้าที่) ของหัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใช้บัณฑิตโดยส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็น ผู้จัดการฝ่ายผลิต และดีไซเนอร์ จำนวนละ 5 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ทำงาน โดยส่วนใหญ่ หัวหน้า/ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใช้บัณฑิต มีอายุการทำงาน

ระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 16 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมามีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 12 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 30

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ เจ้าของธุรกิจแฟชั่นเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรม

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น	3.80	0.61	มาก
มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	3.80	0.61	มาก
มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	3.80	0.61	มาก
สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม	3.60	0.81	มาก
ท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม			
พิจารณาสิ่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	3.75	0.63	มาก
ตรงต่อเวลา	3.45	0.93	มาก
มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	3.70	0.79	มาก
ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	3.70	0.79	มาก
รู้จักประหยัด ทั้งส่วนตนและส่วนรวม	3.80	0.69	มาก
รวม	3.71	0.73	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากมีเท่ากับ 4 ข้อ ($\bar{X} = 3.80$) ได้แก่ มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น, มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ, มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น และ รู้จักประหยัด ทั้งส่วนตนและส่วนรวม รองลงมาคือ พิจารณาสิ่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบ ในด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) มีเท่ากับ 2 ข้อ คือ สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ และ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ รองลงมาได้แก่ สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน และ มีทักษะด้านปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอเกี่ยวกับด้านความรู้

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความรู้			
สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ	3.75	0.84	มาก
สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	3.75	0.84	มาก
สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	3.70	0.79	มาก
นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	3.60	0.87	มาก
นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	3.65	0.86	มาก
ทำงานได้สำเร็จ ทันเวลา	3.45	0.99	มาก
มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	3.55	0.75	มาก
มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	3.60	0.74	มาก
มีทักษะด้านปฏิบัติการ	3.70	0.79	มาก
เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	3.55	0.81	มาก
รวม	3.63	0.83	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านทักษะความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว แก้ปัญหาเฉพาะหน้า ($\bar{X} = 3.95$)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) มีเท่ากันถึง 6 ข้อ ได้แก่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี, สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น, สามารถทำงานเป็นทีม, ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น, รู้จักวางแผนและรับผิดชอบการทำงาน และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.20$) คือ มีความสามารถในภาวะผู้นำ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น เกี่ยวกับด้านทักษะชาวปัญญา

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะชาวปัญญา			
มีทักษะการคิด	3.85	0.74	มาก
สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	3.85	0.74	มาก
สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้ความคิดเพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.90	0.71	มาก
ตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว แก้ปัญหาเฉพาะหน้า	3.95	0.68	มาก
มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	4.45	0.75	มากที่สุด
รวม	4.00	0.75	มาก

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น เกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.65	0.86	มาก
สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.65	0.86	มาก
สามารถทำงานเป็นทีม	3.65	0.86	มาก
ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.65	0.92	มาก
มีความสามารถในภาวะผู้นำ	3.20	1.09	มาก
รู้จักวางแผนและรับผิดชอบต่อการทำงาน	3.65	0.92	มาก
มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.65	0.80	มาก
รวม	3.59	0.91	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$) คือสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน) รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) คือ มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น เกี่ยวกับด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	3.10	1.06	มาก
เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	3.00	1.01	ปานกลาง
สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	2.40	0.98	ปานกลาง
สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษา	2.60	1.13	ปานกลาง
ปัญหาและการนำเสนอรายงาน			
ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	2.90	0.96	ปานกลาง
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	3.00	1.06	ปานกลาง
รวม	2.83	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบ ในด้านทักษะพิสัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) มีเท่ากัน ได้แก่ สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ และสามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้ รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) คือ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/เจ้าของธุรกิจแฟชั่น เกี่ยวกับด้านทักษะพิสัย

N = 40

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะพิสัย			
สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	3.85	0.66	มาก
สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	3.95	0.68	มาก
สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้	3.95	0.68	มาก
รวม	3.92	0.67	มาก

ตอนที่ 3 ความถี่และข้อเสนอแนะของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น

ตารางที่ 17 ความถี่ของข้อเสนอแนะของสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมการทำงานได้ดี	4
เรียบง่าย มีสัมมาคารวะ	3
ทำตามคำสั่งได้ดี มีความขยันและตั้งใจ	2
ควรมีทักษะด้านภาษาต่างประเทศ	2
ควรเพิ่มทักษะด้านคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ	5
ควรพัฒนาทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์	2
ควรปรับปรุงเรื่องการประสานงานและการติดต่อสื่อสาร	1
ควรปรับปรุงและพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ สถิติ	4
มีความรู้ ความสามารถทางด้านปฏิบัติดีมากและมีความสนใจด้านการทำงาน	2

3.3 ผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์

ผลการประเมินความคิดเห็นของของอาจารย์โดยใช้แบบสอบถาม 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของของอาจารย์ ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 18 ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นโดยผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 19 ถึงตารางที่ 24 และ ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ ซึ่งผลการประเมินปรากฏดังตารางที่ 25

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์โดยส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีอายุราชการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$) มีเท่ากัน ได้แก่ มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น และมีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) มีด้วยกัน 3 ข้อได้แก่ มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ, พิจารณาสິงต่างๆ ด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง และรู้จักประหยัด ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

ตารางที่ 18 ความถี่และร้อยละของอาจารย์จำแนกตามเพศ อายุ อายุราชการ และวุฒิการศึกษา

		N = 10	
รายการ	ความถี่ (คน)	ร้อยละ	
1. เพศ			
ชาย	4	40.00	
หญิง	6	60.00	
2. อายุ			
21-30 ปี	-	-	
31-40 ปี	2	20.00	
41-50 ปี	6	60.00	
50 ปีขึ้นไป	2	20.00	
3. ประสบการณ์การทำงาน			
1-5 ปี	1	10.00	
6-10 ปี	2	20.00	
11-15 ปี	1	10.00	
16-20 ปี	1	10.00	
21 ปีขึ้นไป	5	50.00	
4. วุฒิกการศึกษา			
ปริญญาตรี	-	-	
ปริญญาโท	8	80.00	
ปริญญาเอก	2	20.00	
อื่นๆ	-	-	

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$) คือ มีทักษะด้านปฏิบัติการ รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) มีด้วยกัน 4 ข้อได้แก่ สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ, สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้, สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้นกับหน่วยงาน และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของอาจารย์เกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรม

N = 10			
พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น	4.10	0.32	มากที่สุด
มีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบ	4.00	0.00	มาก
มีความเมตตา กรุณา และช่วยเหลือผู้อื่น	4.10	0.32	มากที่สุด
สามารถปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสม	3.90	0.32	มาก
ท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม			
พิจารณาสิ่งต่างๆด้วยความยุติธรรมและถูกต้อง	4.00	0.00	มาก
ตรงต่อเวลา	3.40	0.52	มาก
มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว	3.90	0.32	มาก
ปฏิบัติตามกฎระเบียบ วินัย	3.50	0.53	มาก
รู้จักประหยัด ทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.00	0.00	มาก
รวม	3.88	0.39	มาก

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในด้านทักษะเชาว์ปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) คือ มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ รองลงมาคือค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) คือ สามารถวิเคราะห์สถานการณ์

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) มีเท่ากัน 3 ข้อได้แก่ มีมนุษย

สัมพันธ์ดี, สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น รองลงมา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) คือ สามารถทำงานเป็นทีม และมีความกะตือรือร้นในการทำงาน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับด้านความรู้

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความรู้			
สามารถทำงานได้ตรงตามที่หน่วยงานต้องการ	4.00	0.00	มาก
สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้	4.00	0.00	มาก
สร้างงานใหม่ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นกับหน่วยงาน	4.00	0.00	มาก
นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องได้	3.60	0.52	มาก
นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.00	0.00	มาก
ทำงานได้สำเร็จ ทันเวลา	3.60	0.52	มาก
มีการวางแผนการทำงานได้เหมาะสม	3.70	0.48	มาก
มีการประเมินผลงานของตนเองอย่างตรงไปตรงมา	3.80	0.42	มาก
มีทักษะด้านปฏิบัติการ	4.20	0.42	มากที่สุด
เรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่และนำมาใช้ในการทำงาน	3.10	0.88	มาก
รวม	3.80	0.51	มาก

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของอาจารย์เกี่ยวกับด้านทักษะชาวปัญญา

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะชาวปัญญา			
มีทักษะการคิด	3.50	0.53	มาก
สามารถวิเคราะห์สถานการณ์	3.60	0.52	มาก
สามารถประยุกต์ความรู้ แนวคิด หลักการ ทฤษฎีเพื่อใช้ความคิดเพื่อ	3.50	0.53	มาก
การแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์			
ตัดสินใจได้ถูกต้อง รวดเร็ว แก้ปัญหาเฉพาะหน้า	3.30	0.48	มาก
มีความรู้รอบตัวที่จำเป็นในวิชาชีพ	3.80	0.63	มาก
รวม	3.54	0.54	มาก

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.90	0.57	มาก
สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.90	0.57	มาก
สามารถทำงานเป็นทีม	3.80	0.63	มาก
ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	3.90	0.32	มาก
มีความสามารถในภาวะผู้นำ	2.90	0.57	ปานกลาง
รู้จักวางแผนและรับผิดชอบต่อการทำงาน	3.70	0.48	มาก
มีความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.80	0.42	มาก
รวม	3.70	0.60	มาก

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$) คือ ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.20$) คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาทางสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ในด้านทักษะพิสัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.10$) คือ สามารถประยุกต์ การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้ รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) คือ สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้ และสามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของอาจารย์เกี่ยวกับทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ			
สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (การพูดและการเขียน)	3.20	0.42	มาก
เข้าใจหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	2.40	0.52	ปานกลาง
สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	2.30	0.48	ปานกลาง
สามารถประยุกต์ใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์และสถิติในการศึกษา	2.20	0.42	ปานกลาง
ปัญหาและการนำเสนอรายงาน			
ใฝ่รู้และรู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง	3.40	0.52	มาก
มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้	2.90	0.32	ปานกลาง
รวม	2.73	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของอาจารย์เกี่ยวกับด้านทักษะพิสัย

N = 10

พฤติกรรมที่แสดงออก	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทักษะพิสัย			
สามารถปฏิบัติงานตามแบบที่กำหนดได้	4.00	0.00	มาก
สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องโดยอิสระ	4.00	0.00	มาก
สามารถประยุกต์การปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไขปัญหาในสภาพจริงได้	4.10	0.32	มากที่สุด
รวม	4.03	0.18	มากที่สุด

ตอนที่ 3 ความถี่และข้อเสนอแนะของอาจารย์

ตารางที่ 25 ความถี่ข้อเสนอแนะของอาจารย์

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ควรเพิ่มทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	1
ควรพัฒนาเรื่องการเมืองการมีวินัย การขาด ลา มาสาย	2
พื้นฐานด้านการออกแบบแฟชั่นยังไม่ชัดเจน อาจให้มีการเรียนปรับพื้นฐาน	1
ควรเรียนรู้งานด้าน Styling เพิ่มเติม	1
ขยัน ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย	2

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	4.03	0.57	มากที่สุด
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	3.71	0.73	มาก
อาจารย์	3.88	0.39	มาก
รวม	3.79	0.67	มาก

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเกี่ยวกับด้านคุณธรรมและจริยธรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มบัณฑิตมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมาคือกลุ่มอาจารย์ และสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $\bar{X} = 3.71$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านความรู้

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	3.72	0.45	มาก
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	3.63	0.83	มาก
อาจารย์	3.80	0.51	มาก
รวม	3.67	0.73	มาก

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเกี่ยวกับด้านความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มอาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมาคือกลุ่มบัณฑิต และสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $\bar{X} = 3.63$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านทักษะชาวปัญญา

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	3.68	0.55	มาก
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	4.00	0.75	มาก
อาจารย์	3.54	0.54	มาก
รวม	3.87	0.71	มาก

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเกี่ยวกับด้านทักษะชาวปัญญาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือกลุ่มบัณฑิต และอาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, $\bar{X} = 3.54$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	4.19	0.73	มากที่สุด
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	3.59	0.91	มาก
อาจารย์	3.70	0.60	มาก
รวม	3.70	0.86	มาก

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มบัณฑิต มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือกลุ่มอาจารย์ และกลุ่มสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $\bar{X} = 3.59$ ตามลำดับ)

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเกี่ยวกับด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มบัณฑิต มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

(\bar{X} = 2.85) รองลงมาคือกลุ่มสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น และอาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.83, \bar{X} = 2.73 ตามลำดับ)

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	2.85	0.88	ปานกลาง
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	2.83	1.05	ปานกลาง
อาจารย์	2.73	0.63	ปานกลาง
รวม	2.82	0.97	ปานกลาง

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัย

ผู้มีส่วนได้เสีย	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
บัณฑิต	3.80	0.41	มาก
สถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น	3.92	0.67	มาก
อาจารย์	4.03	0.18	มากที่สุด
รวม	3.92	0.58	มาก

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นโดยภาพรวมเกี่ยวกับด้านทักษะพิสัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.92) เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กลุ่มอาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงที่สุดซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.03) รองลงมาคือกลุ่มสถานประกอบการ โรงงานด้านสิ่งทอ/ เจ้าของธุรกิจแฟชั่น และบัณฑิต มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.92, \bar{X} = 3.80 ตามลำดับ)

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นในประเทศไทยมีการจัดการศึกษาที่ หลากหลาย ทั้งในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษามีสถาบันการศึกษาจำนวนมากที่เปิดสอนหลักสูตร ที่เกี่ยวข้อง เช่น วิศวกรรมสิ่งทอ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ การออกแบบสิ่งทอและแฟชั่น และธุรกิจแฟชั่นซึ่งสะท้อนถึงความพยายามในการผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อโครงสร้างอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า ในภาพรวมผู้มีส่วนได้เสียมีความคิดเห็นต่อ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ได้รับการประเมินสูงสุดคือ ด้านทักษะพิสัย (\bar{X} = 3.92) รองลงมาคือ ด้านทักษะเชาว์ปัญญา (\bar{X} = 3.87) ด้านคุณธรรมและจริยธรรม (\bar{X} = 3.79) ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (\bar{X} = 3.70) และด้านความรู้ (\bar{X} = 3.67) อย่างไรก็ตาม ด้าน ที่ได้รับการประเมิน

ต่ำสุดและมีความจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วนคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นแยกตามกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า กลุ่มบัณฑิตให้คะแนนสูงที่สุดในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.19$) และด้านคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.03$) กลุ่มสถานประกอบการให้ความสำคัญสูงสุดกับด้านทักษะเชาว์ปัญญา ($\bar{X} = 4.00$) ขณะที่กลุ่มอาจารย์ ให้คะแนนสูงสุดในด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 4.03$) และด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.80$) ความแตกต่างนี้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองที่หลากหลายของแต่ละกลุ่มต่อทักษะที่สำคัญสำหรับบัณฑิต ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 3 กลุ่มมีประเด็นสำคัญที่สอดคล้องกัน ได้แก่ (1) ความจำเป็น ในการเพิ่มทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ เช่น CAD, 3D modeling และโปรแกรมกราฟิก (2) การพัฒนาวินัย จรรยาบรรณ และความรับผิดชอบในการทำงาน โดยเฉพาะเรื่อง การมาสาย การขาดงาน และการส่งงานตามกำหนด (3) การเสริมสร้างพื้นฐานด้านการออกแบบแฟชั่น ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น รวมถึงการเรียนปรับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอ (4) การเพิ่มทักษะ ด้าน Styling และการจัดการภาพลักษณ์ และ (5) การส่งเสริมความขยัน ความตั้งใจ และความ รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

4. สรุปผลการวิจัย

แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงานกับการเข้าสู่อุตสาหกรรมเพื่อความยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในประเทศไทย โดยสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย 3 กลุ่ม ได้แก่ บัณฑิตและนักศึกษา จำนวน 10 คน สถานประกอบการและเจ้าของธุรกิจด้านสิ่งทอและแฟชั่น จำนวน 40 แห่ง และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 คน เพื่อประเมินคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ประเทศไทยมีระบบการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นที่ครอบคลุมและหลากหลายทั้งในระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา โดยมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 22 สถาบัน ครอบคลุมสาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอ เคมีสิ่งทอ การออกแบบสิ่งทอ และแฟชั่น เทคโนโลยีเสื้อผ้า และธุรกิจแฟชั่น ในขณะที่ระดับอาชีวศึกษามีสถาบันที่เปิดสอนสาขาแฟชั่นและสิ่งทอ เทคโนโลยีเครื่องนุ่งห่ม เทคโนโลยีสิ่งทอ และเคมีสิ่งทอกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศมากกว่า 50 แห่ง ซึ่งสะท้อนถึงความพยายามในการผลิตกำลังคนที่ตอบสนองต่อโครงสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย อย่างไรก็ตาม ความท้าทายสำคัญที่พบคือความไม่สอดคล้องระหว่างสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา

กับความต้องการที่แท้จริงของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ การออกแบบเชิงนวัตกรรม และความรู้ด้านความยั่งยืน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปรับทิศทางอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างทักษะทางทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเร่งด่วน เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในยุคอุตสาหกรรม 4.0 นอกจากนี้ หลักสูตรควรบูรณาการแนวคิดด้านความยั่งยืน ทั้งในมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อเตรียมความพร้อมให้บัณฑิตสามารถเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสิ่งทอและแฟชั่นของไทยสู่ความยั่งยืนในระยะยาว การเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิดผ่านกระบวนการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นตลาดแรงงาน (Labour Market-Oriented Education) จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยยกระดับคุณภาพกำลังคนและสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในเวทีนานาชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] Sakolnakorn, T. P. N., Aim-Im-Tham, S., & Khamanarong, S. (2009). Management strategy for administration of textile industries in a developing country: Case study Thailand. *Journal of Business Case Studies (JBCS)*, 5(3), 37-44.
- [2] Zhou, C. (2020). The ways of improving competitiveness of Thailand textile industry enterprises. (Master's thesis, Chulalongkorn University).
- [3] Lu, Y. (2023). Thailand textile and garment industry: international market opportunities from an economic perspective. (Master's thesis, Chulalongkorn University).
- [4] Pechdin, W., & Chalayonnavin, A. (2025). A new chapter for Thailand's textile supply chain after COVID-19: how can government policy more effectively support the sustainable development of textile industry?. *Discover Sustainability*, 6(1), 673.
- [5] รัตนพล มงคลรัตนาสีทธิ์ ณัฐดนัย รุ่งเรืองกิจไกร และ สาคร ชลสาคร. (2014). สถาบันการศึกษาด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ ออกแบบแฟชั่น ผ้าและเครื่องแต่งกาย ในประเทศไทย. *Colourway*. 19 (111): 43-45.
- [6] ข้อมูลจำนวนนักเรียนนักศึกษา [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก:
https://lookerstudio.google.com/u/0/reporting/145a3f16-912e-4027-be5b-c713803b75f0/page/p_ksdzmtldad (สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2568).

- [7] Bilotska, L., Lozovenko, S., & Vodzinska, O. (2024). Formation of the professional competence of future fashion industry specialists with employer involvement in the educational process. *Fashion Industry*, (2), 47-59.
- [8] Quintero Rodriguez, C., Panwar, T., Branford, A., & Shabrokh, A. (2025). A scaffolded learning approach to work integrated learning and career development learning in fashion product development in higher education. *International Journal of Fashion Design, Technology and Education*, 18(1), 82-90.
- [9] Li, C., & Sindhuphak, A. (2024). Establishing sustainable education for fashion and textile design according to the SDG. *Journal of Lifestyle and SDGs Review*, 4(2), e01637.
- [10] Jaiswal, G., Hopfer, E. N., & Dixon, D. L. (2024). Sowing the seeds of change: educating emerging textile and apparel professionals on sustainability from cotton industry perspective. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 25(3), 649-668.
- [11] รัตนพล มงคลรัตนาสีทธิ์ และกิตติศักดิ์ อริยะเครือ. (2559). ทิศทางการจัดการศึกษาด้านสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น แนวคิดการจัดการศึกษาที่มีผลต่อตลาดแรงงาน (Target Market) กับการเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 เพื่อความยั่งยืน. รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.